

[Harald Petersen.]

argumenter, der var forelagt. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fandt, at hele problemet om enhedsledelsen var svagt begrundet. Jeg betragter denne udtalelse som en subjektiv opfattelse eller rettere som et postulat uden begrundelse, som i hvert fald ikke er egnet til at gøre synderligt indtryk på mig. Jeg henviser det høje tingsmedlemmer til at læse i den afgivne betænkning, og jeg anmoder om, at man, hvis man ikke har gjort det, meget nøje studerer de udtalelser, der er kommet såvel fra hærens som søværnets kommando, for de er hver for sig meget interessante, selvom konklusionerne er forskellige. Men i selve betænkningen fra forsvarskommissionen side 38 er der efter min mening i en nøddeskal givet en vurdering af hele spørgsmålet om enhedsledelsen, og hvorfor enhedsledelsen må opbygges allerede i fredstid, en redegørelse, som indeholder alle de argumenter, man ud fra en saglig og forstandig vurdering af danske forhold kan ønske sig. Jeg er i så henseende, hvad den højtærede ministers saglige argumentation for nyordningen angår, ganske enig med ham.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at jeg synes, mange af de betragtninger, han fremsatte, iøvrigt med udgangspunkt i visse dele af betænkningen, var en slags hjemmestrikket filosofi uden hensyntagen til de særlige forhold, som man nu engang her i landet kommer til at tage hensyn til, når det drejer sig om dansk forsvar. Det ærede medlem fremsatte mange teoretisk forstandige bemærkninger om, hvordan man skulle prøve argumentets vej, også i den øverste forsvarsledelse, i stedet for diktatets vej. Jeg vil dog sige, at den nye ordning, der foreslås, indeholder alle tænkelige muligheder for, at argumenter, også i den øverste forsvarsledelse, kan komme til deres ret. Hvis man læser lovforslaget igennem, og hvis man navnlig ser på, hvorledes forsvarsstyrelsen er sammensat, og hvilke opgaver der er henlagt til forsvarsstyrelsen, hvilke opgaver den skal behandle, tør jeg nok sige, at der er åbnet en vid arbejdsmark for argumentets vægt i de interne forhandlinger mellem de øverste militære ledere. Men på den anden side kan det jo ikke hjælpe noget, at man henfalder til den betragtning, at i militære anliggender, navnlig i urolige tider, skal den øverste ledelse være en diskussionsklub. Man må også åbne vej for, at der ud af diskussionen kan komme en handling, en handling i rette tid og på ansvar. Det er navnlig nødvendigt, når man, således som jo alle

er enige om, må regne med, at Danmarks meget snævre område under moderne forhold har chance for at blive kampplads over det hele med det samme. Dér er det handling, hurtig og effektiv, der skal til, og denne deling af spørgsmålet om enhedskommando i fredstid og enhedskommando i krigstid strider mod de konklusioner, som kommissionen har måttet drage ud af de oplysninger, der har foreligget for os, fordi en sådan ordning ganske simpelt højst sandsynligt ville kompromittere hele ordningen i det øjeblik, den skulle bruges i praksis.

Må jeg så tilsidst iøvrigt gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der i sine betragtninger også henviste os til at studere en af de udtalelser, som søværnskommandoen er kommet med, og hvor man refererer udtalelser af den amerikanske flådechef, admiral King; det ærede medlem anbefaler os navnlig at studere dette aktstykke. Det har jeg gjort, og jeg har også godt set, at admiral King udfra sine erfaringer, som man såvist ikke skal underkende, har sagt, at en enhedskommando i Washington ville han finde var en meget slet underbygget idé. Jeg kan sige til det ærede medlem, at hvis Danmark var en stormagt eller et imperium, ville også jeg have mine betæneligheder ved at lave en enhedskommando i den hovedstad, det drejede sig om, men jeg synes, det ærede medlems fejlsyn ligger deri, at han på disse punkter tænker, som om Danmark var en stormagt eller et imperium. Danmark er et lille land, hvor vi må risikere, som jeg sagde før, i en given situation hurtigt at have hele vort territorium inde under krigsskuepladsens perspektiver, og det er noget, der forandrer billedet i den grad, at de argumenter, man henter fra stormagterne, tror jeg ikke man med nyttig virkning kan overføre til de meget begrænsede og let overskuelige danske forhold.

Ole Bjørn Kraft: Først vil jeg takke den højtærede forsvarsminister for besvarelsen af de spørgsmål, jeg havde stillet. Jeg er glad for svarene, som jeg finder fuldstændig tilfredsstillende.

Jeg er glad for, at det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit i går tog ordet for nærmere at redegøre for de vanskeligheder, som civilforsvaret er udsat for. Jeg rettede ikke i min tale — og således har det ærede medlem jo heller ikke opfattet det — noget angreb på civilforsvarsstyrelsen. Jeg rettede mine bemærkninger til den høje regering og i særdeleshed til den højtærede inden-